Noemí Jordana: La capitana de l'Uni salta de la pista a les aules

La base de l´Uni deixarà el bàsquet un cop acabi aquesta final contra l´Avenida i avui mateix ja comença a treballar de mestra a Peralada - Jordana plega després de dinou anys a l´elit

Noemí Jordana

Estiu del 2011. Pere Puig estava buscant una base per cobrir el buit deixat per la retirada de Laura Antoja. I pensa en Noe Jordana, llavors jugant al Celta de Vigo i que, en aquella època, amb 30 anys, ja era una de les bases amb més experiència del bàsquet femení estatal. Després de formar-se al Segle XXI, modelada pel seu pare, Ramon Jordana, amb qui dues dècades més tard es retrobaria professionalment durant uns mesos a l'Uni, va debutar a Lliga Femenina-1 als divuit anys amb el Ros Casares. Així, quan fitxa per l'Uni, Jordana acumulava ja tretze temporades a la màxima categoria (sis a València, sis a Vigo i una a l'Olesa) i n'ha sumat sis més a Girona d'ençà d'aquella trucada de Pere Puig.

«És una jugadora especial, no ens n'havíem trobat mai cap com ella que, a aquests nivells professionals, no tingués representant. Des del primer dia sempre ho hem parlat tot amb ella», explica el director esportiu de l'Uni, que apunta una dada molt reveladora del caràcter de Jordana i del seu compromís amb el club i amb una ciutat, Girona, on vol continuar vivint un cop desvinculada del bàsquet: «De les sis temporades que la Noe ha jugat aquí a Girona la temporada que ha cobrat més va ser la primera, després li vam haver d'anar ajustant en funció de les necessitats del club... I ella sempre acabava renovant».

Puig recorda com, l'estiu després de guanyar la lliga, Jordana va deixar passar una oferta de Turquia pel «doble» del que podria cobrar a Girona. Jordana també va tenir una bona oportunitat per marxar al bàsquet francès, però, estiu rere estiu, la base de Torelló acabava acceptant renovar per l'Uni i continuar un any més a Fontajau. Sempre, però, conscient que, econòmicament pagava un doble peatge per la seva fidelitat a l'Uni i, sobretot, per la permanent desigualtat econòmica entre l'esport masculí i el femení.

«Jo mateixa soc conscient que l'any vinent, quan plegui, hauré de treballar perquè tot el que he guanyat no em servirà per viure. Jo he d'haver estudiat perquè hauré de fer alguna cosa. No com els de l'ACB, que és la mateixa categoria que la meva, quan pleguen poden muntar cinquanta bars o viure de rendes si han estat intel·ligents i han estalviat. En Navarro (Barça) ha jugat els mateixos anys de professional que jo i segur que li canviaria el compte corrent», denunciava Noe Jordana en una entrevista al Diari de Girona amb motiu de la recent celebració a la ciutat de la jornada de l'esport femení.

Des de fa anys Jordana era molt conscient que, un cop retirada del bàsquet professional, hauria de saltar al món laboral. I, a diferència, de molts altres esportistes, l'encara base de l'Spar Citylift Girona tenia molt clar que el seu futur estava més a prop de les aules que no pas de les banquetes o de la gestió esportiva.

Noe Jordana va estudiar Educació Especial en la seva època a València i, en aquests últims anys a Girona, no era estrany que en els desplaçaments anés acompanyada d'apunts o feina de diferents postgraus que ha anat cursant. Aquesta mateixa temporada, amb l'Uni lluitant per la lliga i sense ella perdre's cap entrenament, Jordana ha fet pràctiques al centre d'educació especial de la Font de l'Abella a Girona. Retirar-se a l'Uni, continuar vivint a Girona i treballar de mestre era l'esquema dels plans de futur de Jordana.

Amb la decisió de deixar el bàsquet a final d'aquest curs més que decidida, Jordana feia temps estava apuntada a les llistes d'ensenyament. I, de manera inesperada, les carreres professional i laboral se superposaran uns dies. Ahir el club feia un comunicat públic recordant que el partit de demà, contra l'Avenida en el segon assalt de la final de lliga (21.00), serà el darrer de la seva capitana com a local al pavelló de Fontajau. Potser també l´últim de la seva carrera si l´equip gironí no guanya.

I avui Noe Jornada començarà de treballar de mestre a l'escola de Peralada. Quan s'està apuntat a llistes et poden cridar en qualsevol moment i, encara que les previsions fessin pensar que Jordana no rebria aquesta trucada fins a força després d'haver-se retirat, ha arribat ara. La capitana de l'Uni salta de les pistes a les aules.

Això sí, demà Jordana tornarà a posar-se la samarreta de l'Spar Citylift Girona per acomiadar-se de Fontajau i intentarà derrotar l'Avenida per enviar la final al tercer partit. Si ho aconsegueix, com que dimarts és dia no lectiu a moltes escoles gironines, Noe Jordana podrà liderar l'Uni un dia més a Salamanca en el tercer partit. Un cop acabat, la base tornaria aquella mateixa nit de Salamanca perquè dimecres sí que tindrà classe. Els homenatges, les retirades de samarretes i altres, ja quedaran per a l'inici de la temporada vinent.

Llavors serà el moment de recordar que Jordana, que l´octubre farà 37 anys, encapçala tot els registres estadístics de l´Uni Girona o que, després de gairebé dues dècades a l´elit, és la jugadora en actiu amb més partits jugats a Lliga Femenina 1. Ja només en podrà sumar un o dos més.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/esports/2017/04/28/noemi-jordana-capitana-luni-salta/843184.html?utm_source=rss